

Історія пари пантофлів.

Жив у Багдаді старий купець на імя Абу Касим Тамбуріфорт, славний своїм скупарством. Хоч був дуже багатий, то про те одягався в саме лахміте, його турбан з грубого полотна був такий брудний, що його колір годі вже було розпізнати. Але між усіми частями його одягу його пантофлі звертали на себе найбільш увагу цікавих. Їх підосшви були попідбивані грубими цвяхами, пришви всюди були полатані. Певно славний корабель Арго не складався з так багатого кусників, як ті пантофлі, а від 10 літ, від коли служили вони як обув, найзручніші багдадські полатайки висилювали всю свою штуку, щоб стягати до купи їх розвалини. Через те вони зробилися такі тяжкі, що ввійшли навіть у приповідку, і коли хто хотів означити щось важке, то все брав для порівняння Касимові пантофлі.

Одного дня, коли той купець ходив по міському базарі, трапилось йому купити значну купу кришталю. Він добив торгу, бо був корисний. Кілька днів потому він довідався, що один задовжений продавець пахощів як остатню заемогу має на продаж іще лише рожеву воду. Скористав отже з нещастя того бідолахи і купив у нього всю його рожеву воду за половину вартости.

Сей блискучий інтерес впровадив його в дуже добрий настрій. Та замість звичаєм східних купців ушанувати корисний інтерес гостиною,